

لوح بسيط الحقيقة

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

لوح بسيط الحقيقة - حضرت بهاء الله - اقتدارات و چند لوح دیگر، صفحه ۱۰۵ - ۱۱۶

﴿ هو الله تعالى شأنه العظمة والكبرياء ﴾

و ما سئل السائل في قول الحكماء بسيط الحقيقة كل الأشياء قل فاعلم أن المقصود من الأشياء في هذا المقام لم يكن إلا الوجود و كالات الوجود من حيث هو وجود و من الكل الواجد و هذا كل لا يذكر عنده بعض و لا يقابله جزء و الحاصل أن بسيط الحقيقة لما كان بسيطا من جميع الجهات إنه واجد و مستجمع لجميع الكالات التي لا حد و لا نهاية لها چنانچه فرموده اند ليس لصنعه حد محدود بلسان پارسی ذکر میشود مقصود حكيم از اشياء در عبارت مذكوره كالات وجود من حيث هو وجود است و از كل دارائی یعنی واجد و مستجمع جميع كالات نامتناهيه است بنحو بساطت و امثال این بیانات را در مقامات ذکر توحید و قوت و شدت وجود ذکر کرده اند مقصود حكيم این نبوده كه واجب الوجود منحل بوجودات غير متناهيه شده سبحانه سبحانه عن ذلك چنانچه خود حكما گفته اند بسيط الحقيقة كل الأشياء و ليس بشيء من الأشياء و في مقام آخر إن أنوار بسيط الحقيقة ترى في كل الأشياء و این ببصر باصر و نظر ناظر منوط است ابصار حدیده در كل اشياء آیات احديه را مشاهده مینمایند چه كه جميع اشياء مظاهر اسماء الهیه بوده و هستند و حق لم یزل و لا یزال مقدس از صعود و نزول و حدود و اقتران و ارتباط بوده و خواهد بود و اشياء در امکنه حدود موجود و مشهود چنانچه گفته اند لما كان وجود الواجب في كمال القوة و الشدة لویجوز یخّل بوجودات غير متناهيه و لكن لا یجوز ما انحلّ در این بیان سخن بسیار است و مقصود حکماء اگر بتمامه اظهار رود مطلب بطول انجماد چون قلوب احرار لطیف و رقیق مشاهده میشود لذا قلم مختار باختصار اکتفا نمود دو مقام در توحید مشاهده میشود توحید وجودی و آن اینست كه كل را به لا نفی میکنند و حق را به الا ثابت یعنی غیر حق را موجود نمیدانند باین معنی كه كل نزد ظهور و ذکر او فانی محض بوده و خواهند بود كل شيء هالك إلا وجهه یعنی مع وجود او احدی قابل وجود نه و ذکر وجود بر او نمیشود چنانچه فرموده اند كان الله و لم یكن معه شيء و الآن یكون بمثل ما قد كان مع آنكه مشاهده میشود كه اشياء موجود بوده و هستند مقصود آنكه در ساحت او هیچ شيء وجود نداشته و ندارد در توحید وجودی كل هالك و فانی و وجه كه حقیقت دائم و باقی و توحید شهودی آنست كه در كل شيء آیات احديه و ظهورات صمدانيه و تجلیات نور فردانيه مشاهده شود چنانچه در كتاب الهی نازل: ﴿ سُنُرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَ فِي أَنْفُسِهِمْ ﴾ در این مقام در كل شيء تجلیات آیات بسيط الحقيقة مشهود و هویدا مقصود حكيم این نبوده كه حق منحل بوجودات نامتناهيه شده تعالى تعالى من أن یخّل بشيء أو یحدّ بحدّ أو یقترن بما فی الإبداع لم یزل كان مقدسا عن دونه و منزها عما سويه نشهد أنه كان واحدا

ORIGINAL

AUDIO

في ذاته و واحدا في صفاته و كل في قبضة قدرته المهيمنة على العالمين و در مقامی کلّ ما ذکر او یذکر یرجع إلى الذکر
 الأوّل چه که حقّ جلّ و عزّ غیبّ منیع لا یدرکست در این مقام کان و یكون مقدّسا عن الأذکار و الأسماء و منزّها
 عمّا یدرکه أهل الإنشاء السبیل مسدود و الطّلب مردود لذا آنچه اذکار بدیعه و اوصاف منیعه که از لسان ظاهر و از قلم
 جاریست بکلمه علیا و قلم اعلی و ذروه اولی و وطن حقیقی و مطلع ظهور رحمانی راجع میشود اوست مصدر توحید و
 مظهر نور تفرید و تجرید در این مقام کلّ الأسماء الحسنی و الصفات العلیا ترجع إليه و لا تجاوز عنه کما ذکر أنّ الغیب هو
 مقدّس عن الأذکار کلّها و مقرّر نور توحید اگر چه در ظاهر موسوم باسم و محدود بحدود مشاهده میشود و لکن در باطن
 بسیط مقدّس از حدود بوده و این بسیط اضافی و نسبی است نه بسیط من کلّ الجهات در این مقام معنی چنین میشود
 یعنی کلمه اولیّه و مطلع نور احدیّه مربّی کلّ اشیاء است و دارای کمالات لا تخصی و از برای اینکلمه در این مقام بیانی
 در کائنات عصمت مستور و در لوح حفیظ مسطور لا ینبغی ذکره فی الحین عسی الله أن یأتی به إنّه هو العلیم الخبیر و دیگر
 اعتراض بعضی بر قول حکیم من غیر دلیل بوده چه که مقصود قائل را ادراک نموده اند فی الحقیقه نمیتوان بظاهر قول
 کفایت نمود و بشماتت برخاست مگر در کلمات نفوسیکه متجاهر بکفر و شرک باشند قول چنین نفوس قابل تأویل نه و
 حکما فرق مختلفه بوده و هستند بعضی آنچه ذکر نموده اند از کتب انبیاء استنباط کرده اند و اول من تدرّس بالحکمة هو
 ادریس لذا سمی بهذا الاسم و او را هرمس نیز گفته اند در هر لسان باسمى موسومست و در هر فنی از فنون حکمت بیانات
 وافیه کافیه فرموده اند و بعد از او بلینوس از الواح هرمسیّه استخراج بعضی علوم نموده و اکثر حکما از کلمات و بیانات آن
 حضرت استخراج فنون علمیّه و حکمتیّه نموده اند باری این بیان حکیم قابل تأویلات محمّوده و محدوده هر دو بوده و هست
 و بعضی از بالغین حفظا لأمر الله در ظاهر رد فرموده اند و لکن اینعبد مسجون لا یذکر إلا الخیر و دیگر الیوم یومی نیست
 که انسان مشغول بادراک این بیانات شود چه که علم باین بیان و امثال آن انسانرا غنی نموده و نخواهد نمود مثلا حکیمی
 که باین کلمه تکلم نموده لو کان موجودا و الذین أقرّوا له فیما قال ثمّ الذین اعترضوا علیه کلّ در صقع واحد مشاهده
 میشوند هر یک بعد از ارتفاع نداء مالک اسماء از یمین بقعه نورآء بکلمه بلی فائز شد مقبول و محمود و دون آن مردود چه
 مقدار از نفوس که خود را در اعلی ذروه حقایق و عرفان مشاهده مینمودند علی شأن ظنّوا بأنّ ما خرج من أفواههم أنّه
 قسطاس توزن به الأقوال و اسطرلاب یؤخذ عنه تقویم المبدء و المآل مع ذلک در ایام ربیع رحمن و هبوب اریاح امتحان
 ما وجدنا لهم من إقبال و لا من قرار اگر نفسی الیوم بجمیع علوم ارض احاطه نماید و در کلمه بلی توقّف کند لدی الحقّ
 مذکور نه و از اجهل ناس محسوب چه مقصود از علوم عرفان حق بوده هر نفسی از این طراز امنع اقدس ممنوع ماند از
 میّتین در الواح مسطور ای حسین مظلوم میفرماید قول عمل میخواید قول بلا عمل کنحل بلا غسل او کشجر بلا ثمر در
 حکیم سبزواری مشاهده کن در ابیات خود شعری ذکر نموده که از آن چنین مستفاد میشود که موسائی موجود نه و
 الا زمزمه إنی أنا الله در هر شجری موجود در مقام بیان باین کلمه تکلم نموده و مقصود آنکه عارف بالله بمقامی صعود
 مینماید که چشمش بمشاهده انوار تجلّی مجلّی منور و گوشش باصغاء نداء او از کلّ شیء فائز این مقامات را حکیم
 مذکور حرفی ندارند چنانچه اظهار نموده اند این مقام قول و لکن مقام عمل مشاهده میشود ندای سدره الهیّه را که بر
 اعلی البقعه مابین بریّه تصریحاً من غیر تأویل مرتفع است و باعلی النداء کل را ندا میفرماید ابا اصغا نموده چه اگر اصغا
 شده بود بذکرش قیام مینمود حال باید بگوئیم آن کلمه عاریه بوده و از لسانش جاری شده و یا از خوف ننگ و حبّ
 نام از این مقام و تصدیق آن محروم مانده او عرف و ستر او عرف و انکر باری بسا از نفوس که تمام عمر را در اثبات
 موهوم خود صرف نموده اند و در حین اشراق انوار حضرت معلوم از افق اسم قیوم محروم مانده اند الأمر بید الله یعطی
 من یشاء ما یشاء و یمنع عنّ یشاء ما أراد إنّه هو المحمود فی أمره و المطاع فی حکمه لا إله إلا هو العلیم الحکیم در این ایام

دريكي از الواح نازل كم من ذى عمامة منع و أعرض و كم من ذات مقنعة عرفت و أقبلت و قالت لك الحمد يا إله العالمين كذلك جعلنا أعلهم أسفلهم و أسفلهم أعلهم إن ربك هو الحاكم على ما يريد يا حسين قل لمن سئل دع الغدير و البحر الأعظم أمام وجهك تقرب إليه ثم أشرب منه باسم ربك العليم الخبير لعمري إنه يبلغك إلى مقام لا ترى في العالم إلا تجلّى حضرة القدم و تسمع من السدرة المرتفعة على العلم أنه لا إله إلا هو المقتدر العزيز القدير هذا يوم ينبغي لكل نفس إذا سمع النداء من مطلع البداء يدع الورى ورائه يقوم و يقول بلى يا مقصودى ثم لبّيك يا محبوب العالمين.

قل يا أيها السائل لو يأخذك سكر نحر بيان ربك الرحمن و تعرف ما فيه من الحكمة و التبيان لتضع الإمكان و تقوم على نصره هذا المظلوم الغريب و تقول سبحان من أظهر الجارى المنجمد و البسيط المحدود و المستور المشهود الذى إذا يراه أحد فى الظاهر يجده على هيكل الإنسان بين أيدي أهل الطغيان و إذا يتفكر فى الباطن يراه مهيمنا على من فى السموات و الأرضين استمع ما تنطق به النار من السدرة المرتفعة النوراء على البقعة الحمراء يا قوم أسرعوا بالقلوب إلى شطر المحبوب كذلك قضي الأمر و أتى الحكم من لدن قوي أمين.

يا أيها السائل قد ذكر ذكرك لدى الوجه فى هذا السجّن المبين لذا نزل لك هذا اللوح الذى من أفضله لاحت شمس الطاف ربك العزيز الحميد عرف قدرها و اغل مهرها إنها خير لك إن كنت من العارفين نسئل الله أن يؤيدك على أمره و ذكره و يقدر لك ما هو خير لك فى الدنيا و الآخرة إنه مجيب دعوة السائلين و أرحم الراحمين.

يا أيها العبد إذا انجذبت من نفحات إشارات مالک الأسماء و استنورت بأنوار الوجه الذى أشرق من مطلع البقاء توجه إلى الأفق الأعلى قل يا فاطر السماء و مالک الأسماء أسئلك باسمك الذى به فتحت أبواب لقائك على خلقك و أشرقت شمس عنايتك على من فى ملكك أن تجعلنى مستقيما على حبك و منقطعا عن سوائك و قائما على خدمتك و ناظرا إلى وجهك و ناطقا بثنائك أى ربّ أيدنى فى أيام ظهور مظهر نفسك و مطلع أمرك على شأن أحرق السبحات بفضلك و عنايتك و أحرق الحجيات بنار محبتك أى ربّ أنت القويّ و أنا الضعيف و أنت الغنيّ و أنا الفقير أسئلك ببحر عنايتك أن لا تجعلنى محروما من فضلك و مواهبك يشهد كلّ الأشياء بعظمتك و إجلالك و قوتك و إقتدارك خذ يدى بيد إرادتك و أنقذنى بسلطانك ثمّ اكتب لى ما كتبته لأصفيائك الذين أقبلوا إليك و وفوا بعهدك و ميثاقك و طاروا فى هواء إرادتك و نطقوا بثنائك بين برّيتك إنك أنت المقتدر المهيمن المتعالى العزيز الكريم.